

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót és Schwarz; Haassenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haassenstein és Vogler, (Ottó Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukas M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben: Vatzina R. hirdetési irodájában

146. szám.

BRASSO, Csütörtök, december 17-én.

I-ső évfolyam 1885.

A kölcsönös tisztelet.

Bizony szomorú dolog, ha már ilyenről is kell írni. De hát ki tehet róla, hogy kell? Ki tehet róla, hogy hiányzik a kölcsönös tisztelet érzete Brassó város nemzetiségei között? Ki tehet róla, hogy ha mi magyarok udvariassak, előzékenyek vagyunk, s velünk szemben a tiszteletnek, az udvariasságnak legprimitívebb fogalmait sem ismerik, mert nem akarják ismerni? . . .

Szomorú, de tény. A brassói magyar kaszinó huszonöt éves jubilauma bizonyosságát adta ennek. Eléggé sajnáljuk, de eltagadnunk nem lehet; a valót valótlanná tenni nem áll hatalmunkban.

De hát mi történt?

A magyar kaszinó fennállásának huszonöt éves jubilaumát ünnepelte meg. Ünnepeket rendezett, a mely egyszerűségében is méltó legyen az alkalomhoz, melynek kifolyása. Meghivta a város összes egyesületeit, tekintet nélkül azok nemzetiségi jellegére. Nem tett különbséget a között: magyar egyesület-e, szász-e, vagy román.

Érezte, hogy kötelessége így cselekedni. Parancsolja a kölcsönös tisztelet. Mert tiszteld azt, kitől tiszteltetni kívánsz. A kaszinó tehát megfelelt az illem parancsainak. De még tovább is ment. Szerette volna egy fedél alatt, egy asztal mellett látni a testvérmagyarokat is. Szerette volna, ha reámutathat, mily szépen férünk mi meg egymás mellett, ha — akarunk. Igen, csak akarni kell. De vajjon ki tehet róla, ha a szászok és románok nem akarnak? Mert hogy nem akarnak, azt most eklatánsul bebizonyították.

Konstatálni kívánjuk, hogy a meghívásnak egyetlen szász vagy román egyesület sem engedett. Az ünnepélyen nem volt sem szász, sem román ember látható.

Konstatáljuk ezt, mert ezzel együtt konstatálni kívánjuk azt is, hogy a szászok és románok ridegen utasítják vissza meghívásainkat. Konstatálni kívánjuk, hogy a szászok s románok velünk szemben megfélekedtek az illem és udvariasság legprimitívebb szabályairól. Tették pedig ezt azon szászok, a kik minden alkalommal elbizakodva hirdetik kulturájukat. Bezzeg ebből nem sok látszik ki.

A szász kaszinó válaszolt a meghívásra s

„sajnálattal“ jelentette ki, hogy „akadályozva“ van a megjelenésben. Olyan sajnálat ez, minőt Brassó megye szász és román bizottsági tagjai éreztek akkor, midőn kulturális egyesületünk pártolás iránti kérelmét „sajnálattal“ utasították el.

Ismerjük ezen mélyen érzett sajnálatukat. Csakhogy nem kérünk belőle. Különböznék akár kérünk belőle, akár nem, úgy szeretnek ők minket, hogy kéretlen is adnak.

A brassó megyei gazdasági egyesület — ez nem szász, ennek internacionális jellegének kellene lennie — a szász ujságban tudatta tagjaival a meghívást, de azért a résztvételre nem hívta fel őket, de képviselve szintén nem volt. A többről hallgat a krónika.

A román kaszinó éppen vasárnap tárgyalta a meghívót, láttuk, minő eredményt.

Ha nem hívjuk meg őket, sértést követünk el. Jogosan lehetnek megsértődve. Ha meghívtuk, ők sértenek meg minket. Vajjon jogosan-e? bírálják el ők.

Ezen rideg és reánk nézve felette sértő magukviselésének van ám mélyebb oka. Mi legalább úgy értjük, hogy ők nem akarnak közeledni hozzánk. Nyújthatunk mi nekik érintkezési pontot quantum satis, azt ők mind el fogják utasítani. De ha reákerül a sor, mégis panaszkodni fognak, hogy mi kizárjuk őket, bizalmatlanok vagyunk velük szemben. Ám jó, csak panaszkodjanak; majd eléjük tartjuk a tükröt, badd nézzék meg magukat benne.

Egy fővárosi politikai körben szó volt nemrég e lap hazafias működéséről. Arról volt szó, minő behatással lesz az a nemzetiségekre? Az általános vélemény két részben összpontosult. Először: e lap az ország határszélén oly fontos, hogy azt a magyar társadalomnak, ha kell, áldozatok árán is kell fentartani; és másodszor: kár, hogy a szerecsent nem lehet férre mosni, — t. i. a nemzetiségek mindég a régié maradnak.

Ime, a kaszinó esete. Nem igazolja-e ez azon feltevést? . . . Udvariasság, előzékenység nem használ. Ez nem az eszköze annak, hogy ők hozzánk közeledjenek. Más módja van ennek, csak hogy mi nem akarunk ahhoz fordulni. Ha békés uton nem akarnak velünk összebarátkozni, ellenséges uton nem akarjuk ezt elérni. — Mi békét, egyesülést, vállvetett közös működést, testvéri szeretetet kívántunk és ki-

vánunk. Ők nagyon tapintatlanul utasították vissza odanyújtott békejobbunkat. Jegyezzük ezt jól meg. De jegyezzék meg ők is.

Mi testvéri ünnepet kívántunk volna ülni. Ők az ellenségeskedés ünnepét ülték. Ne feledjék el ezt. Nehogy ezután is barátságot hirdessenek!

A hol nincs egymás iránti kölcsönös tisztelet, ott jobb, ha a felek izoláltan élnek egymástól. Nem mi, ők akarják ezt így!

Országgyűlés. A képviselőház 14-én rövid vita után megszavazta a jövő év első negyedére szóló indemnitást, aztán folytatta az 5 évi mandatumról szóló törvényjavaslat tárgyalását. Dárday előadó, Irányi Szilágyi Dezső, Horváth Boldizsár és Tisza miniszterelnök felszólalásaival a vita véget ért és következett a szavazás, mely névszerinti felhívás mellett ejtve meg, a ház 215 szavazattal 130 ellenében elfogadta a törvényjavaslatot, a beadott határozati javaslatokat pedig mellőzte. A kormánypárti képviselők közül Göndöcs Benedek és Szontagh Pál a törvényjavaslat ellen és Szilágyi határozati javaslata mellett szavaztak. Pulszky Ferencz megszavazta a törvényjavaslatot.

A szerb-bolgár háború.

A harcztérre induló nemzetközi katonai bizottságban Francia- és Angolország is képviselve lesznek s már utasították is eziránt bécsi attachéikat. E bizottság tagjai 14-én délután értekezletet tartottak s már 15-én reggel elindultak.

Szófia, decz. 16. Ama vélemény, hogy Bulgária a viddini kerületre vonatkozólag nem fog arra ráállani, hogy a hatalmak részéről kiküldött katonai bizottság itt is határvonalat állapítson meg, mindinkább alapot nyer, mert valószínű, hogy Bulgária azt fogja követelni, hogy Szerbia a viddini kerület kiürítésére kényszeríttessék. A helyzet ennélfogva feszültebb, mint az utóbbi napok alatt volt, mindazáltal remélhető, hogy az ügy békés megoldást fog nyerni. — A szerbek és bolgárok összetűzéséről szóló belgrádi hír alaptalannak nyilvánítottatik. Madjib pasának küldetése itt olyképen értelmezetik, hogy az unióra vonatkozólag megegyezést van hivatva létrehozni.

Belgrád, decz. 16. Szerbiában nagy hideg uralkodik. Tegnap egyes helyeken — 17

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Felköszöntés.*)

Borba adta égi szellem lánghevét,
Messzi úzni életgondok fellegét.
Bortól ébred szíveinkben égi láng,
S úgy köszöntünk fel, imádozt, szép hazánk!

A magyarnak szíve olyan, mint a bor,
Szebb jövőnek reményében bizva, forr;
Bus örömei kelyhe mellett, a mi fő:
Mind a kettő rokon-érzületre jó.

Csengő pohár bűvös hangján megjelent
Lélek gyöngye, boldogító szerelem.
Szerelemnek szép rózsája, honleány!
Gyönyörűség üdvét ápolod e hazán.

Lelkesedés hajnala, ha felköszön,
S szívből, arczón szétárad a fényözön:
Honfi keblét az az érzés emelje,
Mit lángoltat az ősök honszerelme

Most magasba tör a szellem s arra tart,
Hol istenség karja védi a magyart;
Hol fiai imádják a szent hazát,
Ezeréves dicsőségnek csillagát.

Fénylő csillag, e nagy világnak fénye,
Rád sugárzik, hű nemzedek reménye.

*) A brassói magyar kaszinó 25. éve jubileuma alkalmából rendezett disztrakción tartott felköszöntő.

Jog, szabadság s honszeretet érzete,
A mi reád örök éltű fényt vete.

A természet megáldotta bérceid,
Kalász-tenger hullámai kélnek itt.
Minden porszem a négy folyam dús terén
Oltár, melyet felszentelt az ős erény.

Dicső hősök emlékein nagy e hon,
Ez az érzés szívet-leket fénybe von.
Szebb jövőnek záloga az ősi hit,
Mi a nagyok szellemében lelkesít.

Minden cseppje áldást hozó e bornak,
Ha szíveink a honért feldobognak.
Sugja keblünk, zengje ajkunk hő szava:
Boldog legyen ez a dicső, szent haza!

János Lajos.

Apróságok.

Nagy mondás.

— Milyen jól néz még ki ez az X. asszony!
— Pedig már olyan vén, hogy a saját nagyanyja is lehetne.

Gondoskodás.

Egy vizsgáló tanártól kérdezték, miért ereszt olyanokat is az orvosi szigorlaton át, akik nem érdemlik meg a diplomát; mire ő így felelt:
„Ezekből lesznek azok, kiket konzultációra szoktunk meghívni.“

Mars és Vénus.

Egy hadgyakorlatra behívott tartalékos arra használja az egyenruha varázserejét, hogy egy szakácsnő szívet elokkupálja. Mikor már megegyeztek, a bájos hölgy ezt a kérdést intézi hozzá:

— Mennyi időre van behíva; tizenhárom napra, vagy három hétre?
— Miért kérdezi?
— Hogy előre tudjam, mennyire kössöm magamat önhöz.

A veszélyeztetett csillag.

Berrier, a híres asztrológus, fölfedezte a róla nevezett plánetát, s azonnal közli felfedezését Roqueplan barátjával s híres íróval.

— Rátetted már kezedet? — kérdi ez.
— Még nem.
— Akkor siess, mert még akad tudós, a ki el-sanzsirozza csillagodat.

A divatárusnőnél.

— Új kalapot akarnék venni.
— Milyen színűt?
— Fekete legyen, mert gyászban vagyok.
— Talán férje urát gyászolja?
— Nem, hanem anyósomat.
A divatárusnő, némi gondolkodás után:
— Akkor talán ezt a csinos, rózsaszínű kalapocskát próbálnók föl?

R. fokra süllyedt a hőmérő. Már ez a körülmény is kíváncssá teszi a rendes fegyverszünetet. A csatátéren újra csendes minden. Harmincz idegen tisztet, ezek között tiz osztrákok vettek föl a szerb hadseregbe.

Berlin, decz. 16. A „Nordd. Allg. Ztg.” heves hangú cikket közöl a bolgárok ellen, mert a bolgár hatóságok ismét erőszakot alkalmaztak német munkásokkal szemben. — A nevezett lap azt kérdi: vajjon üdvös volt-e a török hatóságokat bolgárokkal helyettesíteni?

Megyei ügyek.*)

Brassó megye közigazgatási bizottsága gróf Bethlen András főispán elnöklete alatt f. hó 14-én tartotta december havi ülését, melyen a tisztviselők mind, a választott tagok közül pedig csak Dück, Fabriczius és Hubbes nem voltak jelen. Az első tárgy a havi jelentések előterjesztése volt. Az alispán jelentéséből kitűnik, hogy a közrend és csend a lefolyt hóban nagyobb mértékben nem zavartatott meg. Személybiztonság elleni kihágás fordult elő kettő; azon katonai ügy, melyet annak idején közöltünk, hogy egy tüzér oldalfegyverével súlyosan megsértett egy rendőrt és ezenkívül, hogy Magdó András derék, becsületes hosszufalusi kisbírónak nov. 15-én este 10 órakor kétszer belöttek az ablakán forgópisztolylyal, mely lövések azonban senkit sem találtak. Egy gyanús egyént elfogtak a csendőrök s átadták a jbiróságnak.

Vagyonbiztonság elleni kihágás is volt kettő; t. i. türkösi Juon Pászton Kacsule bekerített udvarából nov. 2-án éjjel két 100 frt. értékű üstöt; csernáfalusi Veres Jánostól pedig a szobájában lévő záratlan ládából november 10-én egy 60 frt. értékű övet s más egyebet 72 frt. 80 kr. értékben elloptak. Mindkét eset tettesei megkerülvén, átadattak a hosszufalusi járásbírósnak.

Tüzeset volt kettő; egyik nov. 3-án Prázmáron, hol egy csűr égett le 750 frt. kárral s Keresztényfalván szintén egy csűr égett le a benne lévő legkevesebb 1300 frt. értéket képviselt szénával együtt. Ez utóbbi a községi kölcsönösen biztosító társulatnál 395 frt. 75 krig volt biztosítva, de a széna nem.

Öngyilkosság is kettő fordult elő. Egy munkás — Krades György — Rozsnyón felmetszette ereit s úgy halt el, míg a Brassó melletti u. n. vasterületen bölöni Kozma József felakasztva találtatott.

A kir. adófelügyelő jelenté, hogy a lefolyt hóban két esetben engedélyezett adófizetési halasztást, három esetben időleges házadó mentességet s 64 esetben törleszt rendelt el. — Ugyanekkor bemutatja a befolyt adók kimutatását, miből kitűnik, hogy az idei lefolyt 11 hóban az egyenes adó bevétele 4309 frttal kedvezőtlenebb, mint a múlt évi hasonlósághoz, míg a hadmentességi díj 69 frttal kedvezőbb.

A kir. tanfelügyelő jelenté, hogy a négyfalusi iparostanoneczok számára a hosszufalusi felső népiskolában ipariskolai tanfolyamot rendezett be, melyben eddig 65 tanuló van. Ezek két osztályba osztattak be, előkészítő s rendes első osztályba. A vezetéssel Veress Sándor igazgató, Kupcsay János műfaragó és Ács János tanító bizattak meg. A tanítás a megye területén a múlt hóban helyenként fellépett ragályos betegségek miatt zavartatott meg; nevezetesen Sz.-Magyaróson a hörghurut miatt zárattak be, Hosszufaluban a községi iskola I. osztálya himlő miatt; a hosszufalusi s pürkereci óvodák pedig szintén e miatt szüntették be a tanítást. Nov. 16-án meglátogatta a tanfelügyelő a zajzoni községi iskolát, mely alkalommal jelen volt az iskolaszék gyűlésén is, minthogy értesült arról, hogy a múlt évi iskolai zárszámadásokban némi rendetlenség merült fel, a mi azonban alaptalannak bizonyult s egyuttal intézkedett, hogy a tanítók fizetése pontosan kiszolgáltassék. Végül jelenté, hogy a lefolyt hóban a helybeli iskolák egy részét meglátogatta.

A kir. ügyész jelentése szerint a fogházak minden tekintetben teljesen rendben vannak; a lefolyt hóban az összes fogházakban 232 rab fordult meg. Rabmunkában (brutto) befolyt 81 frt. 40 kr. miből az állam javára maradt 22 frt. 26½ kr.

Az árvaszéki elnök jelentése semmi megemlítésre méltót nem tartalmaz.

Végül a tiszti főorvos jelenté ugyanazt, mi részben az alispáni, részben tanfelügyelői jelentésben már foglaltatik.

A folyó tárgyak közül csak az említendő meg, hogy az 1884-iki XVII. t. cz. 175. §-a alapján bevásztattak az ipartanácsba Günter Ede, Fabriczius Károly Scherag György és Vilmos.

A gyűlésnek dél felé vége volt.

*) Tér szűke miatt mult számunkból kimaradt.

Román lapszemle.

A „Tribuna” kiadóhivatalától e hó 10-én kelt következő levelet vettük.

T. cz. Van szerencsénk uraságod tudósítani, hogy a „Tribuna” a régi kalendárium szerint megjelenik. Az első december napján, azaz a 13. új kalendárium szerint, kezdettel pontosan átküldeni fogunk a minden nap jelenő lap. Teljes tisztelettel. Adminisztratiunea diarului „Tribuna” Sibiu. Ezt a kis házi bajt ekként elintézve, repülünk át a Dimbovicza mellé s lássuk, hogy, mit eddig is hangsúlyoztunk, milyen elvű politikusok azok a nemzeti liberalisok, a kik szeretnék, hogy Bretianó m. elnök helyére jussanak. Kezdjük legelőbb Cogalniceanóval.

Ez előtt még alig két évvel így szónokolt Bretianóról: „Elismerem a haza pénzügyi és gazdasági helyzetének teljes javulását. Ezt tagadni, hogy Bretianó m. elnöksége alatt a pénzügyi és közgazdasági helyzet javult, annyi lenne, mint tagadni a nap világát.” Gradisteanu: Ó, nem sikerülne másnak, mint önnek (Bretianó J. most is miniszterelnök) a hadügyminiszteri tárca vezetése. Tudom én ezt. Minden más irányban szemben leszek önnel, s meglehet, hogy némely kérdésben azt mondom, hogy rosszul cselekedett; de két kérdésben nem ellenzékeskedem s akárki támadná meg ebben a kettőben a mostani kormányt, bennem erős védőre fogna ez találni, mert egyike vagyok azoknak, kik leginkább meg vannak győződve, hogy ön a hadsereg és a közgazdaság regenerátora. Ez a kettő drágább rendjele önnek, mint mindazok, melyet e világ minden fejedelmei önnek adhatnának.” Ismétlem, hogy ezt ezelőtt csak két évvel szónokolták ezen urak, kiknek programjáról a bukaresti „Telegraf” így nyilatkozik: „Olyan az a programme, mint a sajtárus hirdeménye, melyben az van írva, hogy csak egyedül ő árul valódi pentelei sajtót — cascaval de Penteleu, holott tényeg csupán üres khinai szekrény. Előbb meg azt jegyzi meg, hogy nem egyéb, mint az ellenzéki lapok vezérékikének összetakolása.” Tehát nem lesz még e programme miatt Bukarestben miniszteri válság. Annyit el kell ismernünk, hogy a romániai nemzeti szabadelvű és conservatív szabadelvű fusionált pártok vezetői: Bretianó Demeter, Kogalniceanui Mihály, Horatanti tábornok, Calargiu Lascar, Velnescu Georg által a nemzethez intézett kiáltványban ép olyan szájas vádakat emelnek a Bretianó J. 10 éves kormányzása ellen, — mint a mi ellenzéki és nemzeti-ségi lapjaink a Tisza Kálmán 10 éves kormányzása ellen. — Ugy hasonlítanak e vádak egymáshoz, mint egyik tojás a másikhoz. Azonban az is igaz, hogy mint nálunk, úgy odaát csekély visszhangra találnak a választók előtt e hangzatos vádak. Pedig van ám különbség a magyarhoni és a romániai ellenzéki pártok vezetői között. A mi mérsékelt ellenzékünk vezérei még nem voltak kormányon, még ezután fogják megmutatni, hogy mennyire lesznek képesek mind azokat az ígéreket beváltatni, a miket hangoztatnak. Nem így van Romániában. Otti ugy Cogalniceanó, valamint Gatargiu már több ízben voltak miniszterek, a választók előtt nagyon is ismeretesek s így a hangzatos kiáltványra nem sokat adnak. Azonban hagyjuk oda a romániai pártok küzdterét, melyen a győzelem úgy is a 10 éves miniszteré, a Bretianóé s térjünk haza Barassóba, mint a csiki atyafi nevezi a mi kedves városunkat.

Lássuk a „Gazeta” legfrissebb számainak minket érdeklő tartalmát. A nyomor és ezzel együtt a „kultúregyletek” kezdik boldogítani Erdélyt. N.-Küküllő-megyében csak a segessvári járás szolgabírája a múlt évben 446 utlevelet adott ki s ez évben csak 3 hónap alatt 277-et. A kívándorlottak között volt román 200; szász 59; magyar 18; néhány cigány, 34 házasság és 19 gyermek tiz éven alól.

Tudjuk, hogy a Romániába való kiköbörlés nem egy éves, — hanem századok óta van gyakorlatban. Vész idején onnan ide Erdélybe és innen oda Moldva-Monteniába menekülni, nagyon régi szokás kultur-egylet nélkül is. A ki ismeri Erdély, Moldva és Muntenia történetét, annak ezzel nem irok itt új dolgot. A legújabb időben Románia szembetűnőleg iparkodik az európai mivelt államok közé jutni. E célra sok, nagyon sok munkaerőre van szüksége. Bulgáriából, Oroszországból ma már ilyeneket nem kap, de kap Erdélyből. Szüksége van a munkásokra a nagybirtoku boérnak, a ki az erdélyi munkást sokkal többre becsüli, mint a hazait. Ha sikerül valaha az erdélyrészi munkát keresőknek idehaza dolgot s ezzel megelégedést biztosítani, ezt nagyon megfogják érezni Romániában a nagybirtokosok. Akkor csakugyan boldogítani fogják a kultur-egyletek Erdélyt. Azonban azt is jó tudnunk, hogy nem minden kívándorló keres munkát Romániában, hanem épen azért veszi nyakába a világot, mert idehaza nem fér nyakára a munka és hallja, hogy odaát könnyebben meg lehet élni. E hiszékenységnak nagyon sok könnyelmű esik áldozatul.

Ma már odaát sem olyan könnyű az élet. A mi meg az immoralis életet illeti, melyet a „Gazeta” emleget, engedje el nekem, hogy erre tegyem meg itt az összehasonlítást; bántja ez itt is, ott is a vallás-erkölcsi életet. Ha olvasta a román pártprogrammban a román klérusra és iskolára vonatkozó tételt: eleget tudhat erről. Az „Epocha” magyarok és más nemzetiségek feliratu cikkének írója a nemzetiségi tulzó lapokból merítette adatait. Lássuk csak!

„A Tisza közigazgatása a nem magyarok által lakott részekben olyan romlott és ostoba — corrupta si ignoranta — hogy párját még Ázsiában sem lehetne találni; azonban a mi arra kényszeríti a nemzetiségeket s névszerint a románokat, hogy lelkük mélyéből gyűlöljék a magyarokat, ez azon törekvés, hogy a közhatalom segélyével minden más nemzetiségnek kiakarják irtani nyelvét, (?) hitét, (?) szokását, (?) hagyományát (?) és a mostani soknyelvű államot magyar nemzeti állammá akarják átalakítani.” „Ha van a földszínen a közmívelődésre igényt tartó állam, melyben még kicsiny fontossággal bíró törvényekben is a kizárólagosság uralkodik: ez azon állam, a melyet a magyar politikusok kormányoznak. Nem így kérem szépen! Ez azon állam, melyben a nemzetiségi tulzó lapok arcátlan és alaptalan vádakat büntetlenül olvasóik elé táalhatnak. Ez azon állam kormánya, melynél türelmesebbet önök a földszínen nem találhatnak.” Czenkalji.

Emlékbeszéd.

Felolvastatott a brassói magyar kaszinó 25 éves fennállásának emlékére 1885. évi december hó 13-án tartott ünnepélyen.

Irtá s tartotta Orbán Ferencz.

Mélyen tisztelt közgyűlés!

A nemzeti önértzet ujjaszületésének emlékét ünnepeljük a brassói magyar kaszinó 25 éves fennállásának ünnepén.

A modern társadalom ezen intézményének megalapítására oly időben tétettek kísérletek a brassói magyar társadalom körében, midőn a honfiai lelkesedéstől vezérelt alapítóinak az egyesülés valódi célját: nemzeti önértzetük megővését, mint feltett kincset rejtegetniök kelle. Mert náluk a kaszinók általános hivatása: a szellemi társulás, csak eszköz vala a valódi hivatással: a nemzeti közszellem megővése és ápolásával szemben.

Kaszinónk alapítóinak hivatása tehát a legnemesebb honfiai kötelesség lerovása lévén, midőn a hiven teljesített munka szolgálatában intézményünk 25 évet töltött, a vezető testület indítványára egyesületünk közgyűlése nyilvánítá annak szükségét, hogy a 25 éves pályafutásnak emléket szenteljünk; remélve, hogy e mult nemzeti ügyünk barátai előtt bír annyi érdekléssel, hogy annak szolgálatában töltött negyedszázados határánál néhány perczig megállapodjunk, s főbb mozzanataival kapcsolatban a brassói magyarság multjára egy futó visszapiantást tegyünk.

De feljuttva a multnak emlékeit, némi szomorúság fog el, melyet a jelen nemzeti önértzet tudata sem képes elnyomni.

A ki figyelemmel vizsgálja az itteni magyarság elmúlt sorsát, s abból folyólag ezen társadalmi intézményünknek hazánk e határszéli pontján történt keletkezését és életfolyamát, alapító tagjainak hosszú időn át táplált, törekvéseivel szemben állott akadályokat, lehetetlen e hangulattól menekülnie.

S önkénytelenül merül fel a kérdés, vajjon visszavarázsoljuk-e lelki szemeink elé a multat reményei, csalódásai, fájdalmai, de az időben néha fokozódó örömei s gyönyöreivel.

„Vajjon átérezzük-e ez ünnepélyes alkalommal mindazt, mi lelkünket emelte és sujtotta.”

Vajjon helyes-e a multnak emlékeivel foglalkozni? A közgyűlés által kimondott igent indokoltnak találhatja bárki, ha meggondoljuk, hogy épen azon korok, melyben egyesületünk megalapítására törekedtek jobbjaink, az a részlet nemzeti életünk folyamában, melyben az idő és körülmények hatalma alatt a nemzet életében, annak multja és jövője között mélység nyilatkozott. S e nagy mélységeek bennünket veszélyeztető ürét tölté be egyesületünk. Igen t. közgyűlés! Mert a mellett, hogy a változó és végzetes viszonyok között az isteni gondviselés öröködt felettünk, egyesületünknek tiszteletreméltó alapítóit elég hazafiasággal és lelkesedéssel áldotta meg a gondviselés, hogy a viszonyokat, melyek között éltek, felismerjék, s elég ítélőtehetséggel arra, hogy azokhoz alkalmazkodtanak.

Ők a honfiai lelkesedés rendithetlen hitére alapíták munkáikat.

Ők szerencsések valának, mert az eszméhez, mit maguk elé tűztek, mint örökké valóhoz ragaszkodtak, s a munkájukat az a siker koronázta, minek ma ünnepet szentelünk.

E siker kivívása azonban hosszú munka és küz-

delem ára. De ez másképp nem is lehetett. Hiszen a történelem tanúsítja, hogy nem egy nemzettestnek őrtálló kicsiny töredéke, hanem a legszerencsésebb nemzetek is nagy küzdelmek árán vívták ki céljaikat.

S vajjon fajunk e végzettszerű rendeltetése alul kivételt képezhetett annak egyik exponált töredéke? Természetesen, nem!

A mi küzdelmeink a létért, létünket fenyegették, s egyedüli védbástyánk a honfui önértet által táplált remény vala századokon át. Mely mint igaz hitre alapított megvalósulását ez egyesületben találta fel. Itt nyilvánult először nemzeti erőnk életrevalósága, s a megpróbáltatás küzdelmeiben nyilvánkozott, ezen erő az, mi méltóvá teszi ez egyesület 25 éves pályafutásának emléket szentelni. Igaz t. közgyűlés. Mert ez erő ébredése oly korszakban nyilvánkozott, midőn annyi balszerencse és oly sok viszály után egyik jeles írónk szerint „a csapások legnagyobbika nehezedett reánk; szellemünk békóba veretni czéloztattott, a közélet egy nagy temető volt, hol mindennap egy-egy jogot, egy-egy reményt s egy egész jövődőt zártunk sirba.”

Ime t. közgyűlés a kor, mely kaszinónk megte-remtését szükségessé tette, az akadályok, melyeket le-kellett győzni, az örvény, mely fenyegetett.

(Folytatása következik.)

Törvényszéki csarnok.

(Vége.)

Straneci Juon tanu: ott volt Árpáson, szavazott, nem tud semmiről, csak azt vallja, hogy neki Fogorosi György a választás után adott 9 frtot, adott de hogy miért, azt nem tudja.

Tatár Juon Louis George tanu:

Sofoniától szekérbér fejében kapott 9 frtot s s idővesztésért is. Bor volt elég, ittak.

Vízy: Hisz a vizsgálat folyamán azt vallotta, mintha neki Sofonia mondotta volna, hogy ő Ullman-tól pénzt kapott.

Tanu. Ezt az állítását visszavonja.

Skurtu Nikolae tanu:

Elnök: Fizetett-e valakitől a szavazatért?

Tanu: Nekem nem.

Elnök: Hát valakitől pénzt kapott-e?

Tanu: Kaptam Fogorosi Györgytől 9 frtot, de nem szavazatomért, hanem faszállításért.

Elnök: Hát bort ivott-e és ki adta?

Tanu: Hogy ki adta, azt nem tudom, de volt elég és ittam.

Jakob Tatár tanu:

Azt vallotta az első kihallgatásánál, hogy Sofonia Árpáson előre mondotta nekik, hogy kapnak majd pénzt. E vallomást most visszavonja s azt állítja, hogy Fogorosi György neki idővesztéséért 9 frtot adott.

Több tanu nem lévén, elnök felteszi a kérdést vajjon ezen a kir. tábla utasítása folytán berendelt tanuk megeskettessenek-e.

A kir. ügyész s védők feleslegesnek tartják ezt; s a kir. törvényszék mellőzi az eskütelét.

Trimbitás Spiridon elhalt tanu vallomása felolvasatván, abból kiderül, hogy Sofonia a választás előtt azt mondta neki, hogy fáradságért 10 frtot fog kapni. Másnap osztotta s ki pénzt, de neki nem adott.

Ez után a tanuk, kik pénzt kaptak, — mind egyhangulag vallják, — hogy a választás utáni napon Nikolae Jakob Sofonia házához gyűltek, a hol egy nyitott ablakon keresztül a pénzt Fogorosi György adta ki, benn a szobában pedig Sofonia számlálta a pénzt. Kodru pedig a jegyzéket vezette, kinek mennyit kell adni.

(Sofóniához.) Igaz-e ez?

Sofonia. Az igaz, hogy nálam fizetések történtek, de ez úgy volt, hogy Fogorosi vállalkozónak velők elszámolásai voltak, s mert neki nem volt apró pénze, hát hozzám jött váltani, mert nekem mint adószedőnek mindig van.

Dr. Weisz: Kéri Sofonia vallomását jegyzőkönyvre venni s azt a kérdést feltenni, vajjon kapott-e valaki szavazatért pénzt?

A tanuk egyenként megkérdezettvén azt vallják, hogy egyik fuvarbérért, a másik fahordásért, a harmadik idővesztésért kapta a pénzt, szavazatért azonban senki pénzt nem kapott.

Sofonia kéri figyelembe venni azt a körülményt, hogy neki ez a tanu mind ellensége. Adószedői állásánál fogva nem kimélhet senkit, ezért már egyszer bezúzták ablakait, sőt csűrét is felgyújtották.

Dr. Weisz kéri jegyzőkönyvre vétetni az elhalt fővádott vallomásának azt a részét, hogy a választás után egy idegen ur 15 frtot adott borra, mi által önmagától elesik azon vád, mintha a bort Ullmann vagy emberei adták volna.

A törvényszék csakugyan konstatálja is ezt. Ezzel bevégeztetvén a bizonyítási eljárás felolvasatlik mintegy 50 vizsgálati jegyzőkönyv, a melyek mind

megegyeznek abban, hogy egyrészt Ullmann Pál maga semmi tekintetben nem befolyásolt senkit, hogy reá szavazzon, másrészt a pénzt nem szavazatért kapták, hanem részben fuvarbér, idővesztés s fahordásért, még pedig a választás után. Felolvasatván még vádlottak erkölcsi előéletéről s vagyoni állásáról szóló bizonyítványok, következett a vád elő terjesztése.

Kenyeres Adolf kir. ügyész: tekintettel arra, hogy többen (felsorolja) azt vallották, hogy Krausz Hermann ígért nekik a választás előtt 10—10 frtot, ha Ullmannra szavaznak, a mi azonban a mai végtárgyaláson több tanu által megezáfoltatott, s a kik a választás tartama alatt vele voltak, egyhangulag mondták, hogy Krausz a drágosiai felszólították vesztegetésre, a mit ő azonban visszautasított. Tekintettel hogy a bor utalványozását maga Fleiszig korcsmáros tagadja, s a terhelő tanu Socaciu is azt mondja, ő nem tudja mit vitt; tekintettel, hogy a tanuk egyike sem állította, mint ha Krausz nekik vesztegetési czélból ígért volna 10—10 frtot s végül, a hogy a borra a pénzt — 15 frtot — egy idegen ur adta s így e tekintetben is igazolja vádlottat, Krausz a btk. 288 §-sa értelmében felmentendő s ártatlannak nyilvánítandó volna.

Kodru György a választás napján felhívott ugyan többeket, hogy Ullmannra szavazzanak s ígéretet is tett, hogy a nála lévő pénzből kapnak az illetők de ez ígéret mindazonáltal úgy meghatározva nincs, hogy abból a tényállás tisztán kideríthető legyen a btk 287 § értelmében bizonyítékok hiánya miatt felmentendő volna.

Nicolae Jakob Sofonia: többeknek mondotta a választás előtt, hogy nála 1180 frt van, melyből minden Ullmannra szavazó 10 frtot kap. Másnap Fogarasival együtt ígérete folytán a pénzt ki is fizette, s ezen kívül még hamis igazolása miatt is a btk. 185. §. 2. bekezdése alapján vétkesnek nyilvánítandó, 3 havi fogházzal 100 frt. pénzbírsággal, behajthatatlanság esetén további 10 napra ítélandó. A többi vádlott, névszerint Trimbitás Josif, George Ádám Rogosea, s Vasile Nicolae Fogoros a megvesztegetést beösmervén a btk 185 §. 2. bekezdése alapján 1—1 havi fogságra 20 frt. bírságra, behajthatatlanság esetén további 2 napra volna ítélandó. Socaciu Nicolae pedig pénzbeli jutalomban nem részesülvén, csak az itatásban a btk. 186 §-sa alapján 14 napi fogház 10 frt bírságra s behajthatatlanság esetén további egy napra, valamennyi pedig a rabtartási költség megfizetésére is ítélandó.

(*Dr. Weisz Ignác*, védő beszédét külön fogjuk közölni.)

Kenyeres Juon védő hosszabb beszédben — melyben különösen kikel Benedek ellen s azt mondja, ő az igazság érdekében szükségesnek látta volna, hogy a vizsgálat Benedekre is kiterjesztessék s a mai végtárgyalásra be is idéztessék, az ügyészi indítvány czáfolatába bocsátkozva, kéri védenzei felmentését.

Királyi ügyész *Kenyeres* viszont válaszában az ország és polgártársai nevében visszautasítja Dr. Weisz azon vádját, mintha a korrupcio az egész országban elterjedt volna.

Lengernak megjegyzi, hogy ő nem állította, miszerint a felolvasott tanuvallomásokból látszik az, hogy a nekik ígért pénzt megkapták, holott ezen vallomásokra Sofonia hamis igazolására hivatkozott, a mennyiben ez azt állította, hogy az ablakon kiadott pénzek George Fogaras által a részére hordott öllák fizetésére adattak, holott a felolvasott vallomásokból az tűnik ki, hogy az illető összegeket a kérdések s választásokból kifolyólag fáradságuk díja fejében fizettetett.

Miután még Dr Weisz kijelenti, hogy ő nem magyar hazánkat értette, mikor a korrupcióról beszélt s Lengern is igazolta tévedését, a törvényszék öt órákor tanácskozássra vonult vissza. Valamivel 6 óra után a törvényszék ismét megjelenvén, elnök kihirdeti az ítéletet mely szerint:

Krausz Herman és *Kodru György* a vád alól felmentetnek és ártatlanoknak nyilvánítatnak.

Nicolae Jakob Sofonia 14 napi fogházra 20 frt pénzbírságra, behajthatatlanság esetén további két napra. *Trimbitás Josif*, *Vasile Nicolae*, *Adam Rogosea* 7 napi fogházra 10 frt pénzbírságra, behajthatatlanság esetén további egy napra, s végül *Socaciu Nicolae* 3 napi fogházra 5 frt bírságra s behajthatatlanság esetén további 1/2 napi fogházra ítéltetnek. A négy utolsó vádlott fellebbezett.

A közönség köréből.)

Brassó, 1885. december 13.

Tekintetes szerkesztő ur!

Emberszeretetének oly számtalan példája bátorságot önt belém, teljes bizalommal önhöz járulni és tek. uraságotat következő sorok felvételéért megkönni.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem vállal felelősséget a szerk.

Folyó hó 12-én elhunyt Simon D. Léwy, a helybeli orthodox izr. hitközségben 6 évig szolgált metsző és kántor. Nevezettnek f. évi május vagy június havában szolgálata fölmondatott; ugyanis azon időtől fogva folytonosan betegeskedett és orvosi kezelést vett igénybe. Néhány hét alatt betegsége oly annyira erőt vett rajta, hogy ágyba feküdt és teendőit helybeli Goldenberg, a haladó párt egyházi tisztje végezte. Betegsége tartama alatt én is nehányszor meglátogatam; szegény, szinte könyezve panaszozó nyomorult sorsát, hogy hitközsége előljárói semmit sem törődnek vele. — A felmondás ideje letelt és a szegény fekvő beteg embernek ki kellett költöznie az egyházhöz tartozó lakásból; elköltözött a szegény ember beteg, négy apró gyermekkel és nejevel a Czigoniába és ágyban várta a kegyes adományokat, melyekben az ő községe részt nem vett. A ki támogatta, az az ellenpárti zsidóság volt.

Vége a Mindenható megsokalta szenvedéseit és szegény f. hó 12 én reggel, hosszan tartó kinok után kiadta lelkét. — Temetéséről kellett gondoskodni. Az orthodox hitközség nem akarta sarkertjébe befogadni, nehogy az elhunytak négy gyermeke a hitközséghez forduljon segélyért. Cskkugyan nem is fogadta be s így folyó hó 14-én d. u. 1/3 órákor a szegény ember földi maradványai a helybeli kultusz-község sarkertjébe tétettek örök nyugalomra.

Egy szegény özvegy és négy apró gyermek maradt hátra, kik a legnagyobb inségnek vannak kitéve. Ezekkel szemben az orth. hitközség semmi kötelességet nem ismer? . . . A haladó-párti hitközség itt is fényesen mutatta emberbaráti érzelmeit, míg az elhunyt hitközsége semmit, de semmit sem tett. Nem méltó-e ez a fölemlítésre?

Azt hiszem, t. szerkesztő ur nem tagadja meg ettől a közlés szivességét, mit újból kér

alázatos szolgálja:

Klein Gyula

izr. hitk. néptanítója.

Helyi és vidéki hírek.

Gaef Ede lovassági tábornok ur ő nagyméltósága, József főherczeg főadatlusa f. hó 15-én reggel a gyorsvonattal városunkba érkezett, hol főispán ur ő méltóságának venéde. Ő Exciája kedden részt vett a főispán ur által adott ebéden is. Szerdán reggel 9 órákor megtekintette a honvédlaktanyát, meglátogatta az altiszti iskolát s raktárt, hol teljes meglegedését fejezte ki a látottak s hallottak félett.

Postaügy. Borzasztó szegénység uralkodik a mi postahivatalunkban. A közönség ugyan megérzi e szegénységet. Harmincz ezer lakos és ily immenzis üzleti forgalom öt levélhordóra van bízva. A közönség zugolódik, az anyag mindinkább felszaporodik, a kézbesítés iszonyu lanyhán foly mert, a szegény öt levélhordó nem győzi. Ezelőtt hat volt s kevésnek bizonyult, most pedig csak öt van. Az ügyre közelebb visszatérünk, addig azonban kérjük a tek. postaigazgató urat, legalább egy kísézővel szaporitassa a levélhordók számát. Naponkénti 80 krról van szó. Mi ez azon 25—30 ezer tiszta jövedelemmel szemben, melyet a brassai postahivatal a kincstárnak hajt!?

Halálozás. Nagy Lukács rendőrkáplár, városunk rendőrségének egy szorgalmas és derék tagja, ki előljáróinak és a közönségnek is bizalmát és szeretetét birta, folyó hó 15-én este 10 órákor rövid, de súlyos betegség után typhusban meghalt, hátrahagyván nejét Salamon Erzsébetet és 14 éves leányát Lujzát.

Kultur-egylet. Az erdélyrészi magyar közmi-velődési egyesület brassómezei fiókegyletének tagjai közül tagsági díjaikat befizették (XV-ik közlemény): A hosszufalusi állami felsőnép- és faragóiskola „ifjúsági önképzőkör” mint alapító egyszerre 100 frt. A háromfalusi tanítótestület mint alapító első évi részletben 24 frt. Előbbi közlemény e lapok 144-ik számában 1139 frt 69 kr s egy régi ezüst huszas; a mostanival 1263 frt 69 kr s egy régi ezüst huszas

Öngy. kosság. Tompa György alias Ciurku brassói születésű, volt fűszerkereskedő, ki ismételtlen a n.-szebeni állami elmebeteg gyógyintézetben gyógykezeltetett és néhány nappal ezelőtt onnan haza tért, f. hó 15-én Ó-Brassóban 88. h. sz. alatti házában konyhájában magát felakasztotta. Szerencsére közel rokonai nem maradtak hátra.

Mi lett Kossuthból? Ezt a kérdést intézi a párisi „Gil Blas” szerkesztőségéhez egy előfizető. A bölcs és mindentudó szerkesztőség pedig erre így válaszol: „A szegény nagy hazafi, miután nem képes többé Olaszországban nyelvtanítással kenyerét megkeresni, menhelyet talált Sixteban, Savoiában fainál, a kik ott nyájörzök.” Oh, francia alaposság!

Mádi Kovács György tábornok az erdélyrészi honvédkerület ideiglenesen kinevezett parancsnoka — mint értesültünk — a napokban e kerület parancsnokává végleges minőségben fog kinevezettni.

A fővárosi hírlapszedők hétfőn délben hirtelen, meg nem tartva a törvényes felmondási időt, magasb árak követelése miatt, megszüntették a munkát.

Felelős szerkesztő: Szterényi József.

Kiadótulajdonos: Alexi könyvnyomdája.

Ad 8737./1885. számhoz.

(290) 1—1

Szám 11724./1885.

Brassó megye alispánjától.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Lukás Regina** végrehajtónak **Jakab Julianna** végrehajtást szenvedő elleni 52 frt 26 kr hátralék tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén levő, a brassói 3951. számú telek-jegyzőkönyvben foglalt 6348. helyrajzi számú ingatlanra az árverést 992 forint ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fenti ingatlanok az 1886. évi január hó 2-ik napján délelőtt 9 órakor ezen kir. törvényszék telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. törv.-cikk 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. törv.-cikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1885. november 14-én.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál.
Deési, elnök. **Udvarnok, jegyző.**

Szám 11723./1885.

Brassó megye alispánjától.

Hirdetmény.

Brassó megye törvényhatósága szolgazemélyzete részére az 1886. évben szükségeltető 12 pár csizma és 12 pár cipő szállításának biztosítására folyó hó 29-én délelőtt 11 órakor az alispáni hivatalnál zárt levelű ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

A versenyezni kívánók felhívának 20 frt bánatpénzzel ellátott, lepecsételt írásbeli ajánlatukat fenti nap és óráig az alispáni hivatalnál beadni. — A szállítási feltételek mai naptól kezdve a hivatalos órákban az alispáni kiadó-hivatalnál betekintheők.

Brassó, 1885. december hó 14-én.

Roll Gyula,
(295) 1—2 kir. tanácsos alispán.

Szám 11722./1885.

Brassó megye alispánjától.

Hirdetmény.

Brassó megye törv.-hatóságának közigazgatási, árvaszéki és gyámhatósági s mértékhiitelesítő hivatalainál az 1886. évben szükségeltető, körülbelül 415 köbméter száraz bükk tűzifa szállításának biztosítására f. é. december hó 28-án d. e. 9 órakor az alispáni hivatalnál zárt levelű ajánlati versenytárgyalás tartatik.

A versenyezni kívánók felhívának 52 frt bánatpénzzel ellátott írásbeli ajánlatukat fenti nap és óráig az alispáni hivatalnál benyújtani. — A szállítási feltételek mai naptól kezdve a hivatalos órákban az alispáni kiadó-hivatalnál betekintheők.

Brassó, 1885. december hó 14-én.

Roll Gyula,
(294) 1—2 kir. tanácsos alispán.

9055./1885.

H I R D E T M É N Y,

(293) 1 3

A rend, tisztaság és biztonság fenntartása érdekében a belvárosban és a külvárosokban, ismételt közhírré tétetik:

1. A járdán és a csatornafedezeten szekérrel járni, lovagolni, lovakat vezetni, vagy megrakott targonczát huzni nem szabad.
2. A víz és a tisztátalan folyadékok kiöntése csak a fedetlen (nyílt) csatornába vagy csatornafedezeten készített nyilvános kiürítésre megengedve. A gaz, söpredek vagy szemét, különösen az árnyékszék tartalmának kiürítése a csatornába, a házak előtt a nyilvános utcákon és helyeken, továbbá az udvari- vagy utcacsatornába megtiltatik.
3. Ha valaki árukat vagy más tárgyakat teherhordó- vagy más szekerekre felrakat vagy azokról lerakat, köteles az ezáltal okozott tisztatlanságot a munka bevégezte után azonnal eltávolíttatni és a szemetet elhordatni.
4. A fűrészlés és felhasogatás nyilvános utcákon tiltva van.
5. A ló- és egyáltalában a marha-étetés a nyilvános utcákon, utakon és helyeken, a klastrom- és nagy-utca-kapu előtti szabad tér kivételével meg van tiltva.
6. Fogatos szekereknek felügyelet nélkül az utcán állani nem szabad.
7. Fogatlan szekereket, tele vagy üres ládákat, hordókat, általában a szekér- vagy gyalogutat elzáró tárgyakat se nappal, sem éjjel az utcán hagyni nem szabad.
8. Az utcákon, a kutaknál és csatornáknál szekeret, ruhanémüket, zöldseget stb. mosni nem szabad, valamint a ruhanémük sujkolása is az utcákon megtiltatik.

H I R D E T M É N Y.

Brassó megye törv.-hatóságának közigazgatási, árva- és gyámhatósági, valamint mértékhiitelesítő hivatalainál az 1886. évben szükségeltető irodai szerek szállításának biztosítására f. é. december hó 30-án délelőtt 9 órakor a megyei alispáni hivatalban zárt levelű ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

A versenyezni kívánók felhívának 20 frt bánatpénzzel ellátott és a kellő mintákkal felszerelt, lepecsételt írásbeli ajánlatukat fenti nap és óráig az alispáni hivatalnál benyújtani. — A szállítási feltételek mai naptól kezdve a hivatalos órákban az alispáni kiadó-hivatalnál betekintheők.

Brassó, 1885. december hó 14-én.

Roll Gyula,
(297) 1—2 kir. tanácsos alispán.

Szám 11723./1885.

Brassó megye alispánjától.

Hirdetmény.

Brassó megye törv.-hatósága szolgazemélyzete részére 1886. évben szükséges öltönyök szállításának biztosítására f. december hó 29-én d. e. 9 órakor az alispáni hivatalnál zárt levelű ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

A versenyezni kívánók felhívának 80 frt bánatpénzzel és posztó-mintákkal felszerelt, lepecsételt írásbeli ajánlatukat a fenti nap és óráig az alispáni hivatalnál benyújtani.

A szállítandó öltönydarabok a következők:

- 2 köpenyeg,
- 5 attila,
- 6 kabát,
- 6 magyar nadrág,
- 6 pantallon,
- 11 mellény,
- 22 nyakravaló,
- 12 sapka.

A szállítási feltételek mai naptól kezdve az alispáni kiadó-hivatalnál betekintheők.

Brassó, 1885. december hó 14-én.

Roll Gyula,
(296) 1—2 kir. tanácsos alispán.

9. Az utcákon és utakon csak balra szabad hajtani és jobbra elé hajtani. Vágtatva lovagolni vagy hajtani meg van tiltva.

10. A nyilvános helyek eltiltatása természetes szükségletek kielégítése által tiltva van.

11. A ganaj és szemét kihordásának a ganaj- és szemétszekrényekből, valamint az omladék és föld elhordásának az építési helyekről olyan szerkezetű szekerekkel kell történnie, hogy azokról semmi sem hulljon le és tisztátalanítsa el az utcákat.

12. Ápitkezéseknél vagy épület kijavításoknál a szekérutakat építőanyaggal, omladékkal, fával vagy követ elzárni nem szabad.

13. Ólmos idő (sikság) beálltával a háztulajdonosok és házgondviselők kötelesek a járdát a telek egész terjedelmében és a járda egész szélességében, vagy ahol járdanincs, 1 1/2 méter szélességben naponta hamuval vagy fővénnyel behinteni.

14. Minden háztulajdonos és házgondviselő köteles hőesésnél és az után a járdáról a havat azonnal eltávolíttatni.

15. A havat a magánudvarokból csak a városkapitányság által kijelölt helyeken szabad lerakni.

16. A házkapukat legkésőbb 10 órakor be kell zárni.

17. A zenélés vendéglőkben és kávéházakban, belépti díj nélkül is, estvéli 12 óra után csupán nyert hivatalos engedély mellett, melyért a szegény-pénztár javára 1 frt fizetendő, van megengedve.

18. Minden tűzveszélylyel egybekötött cselekvés vagy mulasztás meg van tiltva.

19. Lármázni az utcákon és a kutaknál tiltva van.

20. Ha a kánálst iparos célokra fel kell dugni, erre csak olyan deszkák használhatók, melynek felső széle a kánálisba lett beeresztése után 25 centiméterrel a partiszél alatt áll.

A zárdeszkat nem szabad éjjelre a kánálisban hagyni.

Mely intézkedéseknek meg nem tartása pénzbírsággal, vagy a fizetése képtelenség esetén fogsággal fog büntetlenni.

Brassó, 1885. december hó 14-én.

A városkapitányság.

Sz. 14046—1885.

(287) 1—3

Hirdetmény.

Felsőbb helyen jóváhagyott Brassó megye határrendszabálya értelmében Brassó város határára nézve a közbirtokosság kebeléből egy 9 tagból álló határfelügyelő bizottság szótöbbséggel három évre fog választatni. Választó minden földbirtokos még pedig a következő arányban:

1—5 holdas birtok után	1,
6—10 " "	2,
11—20 " "	3,
21—30 " "	4,
31—40 " "	5

szavazat illeti a birtokost.

A választás foganatosítása céljából a birtokosok összegyűlése hétfőn f. évi december 21-re délelőtt 8 órakor a város-házában tüzetik ki.

E gyűlésben, illetve a választásban csak is Brassó város határának földbirtokosai vehetnek részt és mindazok, kik ebben a gyűlésben részesülni óhajtanak, telekkönyvi kivonatokkal, birtokkiveivel vagy egyéb okmányok által, u. m. adásvevési szerződés, osztálylevél s a t. ugyanazon a napon 8 — 11 órakor a városházában ülésező bizottság előtt mint földbirtokosok magukat igazolniok kell. Ezután minden jogosult választónak e bizottság részéről választó igazolvány szavazat kijelölése mellett ki fog szolgáltatni.

Ezen választási igazolvány által minden birtokos a gyűlésben illetőleg a választásban, mely ugyan azon a napon délelőtt 11—12 órakor, esetleg délután is 3 — 6 órakor fog véghez menni, részt venni és szavazni jogosítva lesz.

Testületek és nők meghatalmazottjaik által, kiskorúak és gondnokság alatt lévő személyek pedig gyámjuk és gondnokaik által szavazási jogukat gyakoroltathatják.

Brassó, 1885. december hó 5-én.

A városi tanács.

Huszonhetedik évfolyam.

Huszonhetedik évfolyam.

Előfizetési felhívás

Budapesti Bazar

1886. évi folyamára.

A „Budapesti Bazar” egy év lefolyása alatt 2000 illusztráción — képeken és ábrákon — mutatja be minden idényre a legújabb divatot, a fehérművek legszebb mintáit, a kézimunkák minden ágazatát, értelmes magyarázatokkal kísérvé. Minden száma mellett felváltva hoz szabásrajzokkal nagy ível himzőrajzokkal, monogramokkal és papírból kivágott szabásmintákat.

A „Budapesti Bazar” minden száma mellé egy művészileg rajzolt, színezett párizsi divatkép van mellékelve.

A „Budapesti Bazar” gazdag szépirodalmi részével, diszes kiállításával és számos mellékleteivel páratlanul áll a divatlapok között.

A „Budapesti Bazar” szépirodalmi részét egy iv regénymelléklettel bővítettük meg, melyből idővel csinos könyvtárt gyűjthetnek az előfizetők. A jövő évi regénymelléklet, a kedvelt francia író Daudet Alfons

„VESTIS KISASSZONY”

czimű rendkívül érdekes regénye lesz.

A „Rózsaszinborítékot” az annyira megkedvelt „Társalgó csarnok”-ot (kérdések és válaszok közlésére) továbbra is t. előfizetőinknek engedjük át.

A „Budapesti Bazar” előfizetője, megrendelhet saját nevére monogrammot fehérművek jelzésére.

A „Budapesti Bazar” a megrendelések rovatában ismerteti a főváros legjelesebb és legutányosabb üzleteit.

Csak is a „Budapesti Bazar” részelteti vidéki t. előfizetőit azon kedvezményben, hogy elfogad bármily tárgyra megrendeléseket.

Előfizetési feltételek a „Budapesti Bazar”-ra, a regénymelléklettel együtt:

Egész évre (januártól december végeig) . . . 10 frt — kr.

Fél évre (januártól június végeig) . . . 5 " —

Negyed évre (januártól március végeig) . . . 2 " 50 "

Kedvezmény árban rendelhetik meg t. előfizetőink:

A „Kilencz milliomos ember” czimű regényt; 80 kr. Bolti ára: 1 frt 20 kr.

A „Helén” czimű regényt; 80 kr. Bolti ára: 1 frt 20 kr.

A „Méregkeverő szerelme” czimű regényt; 50 kr. Bolti ára: 80 kr.

Az előfizetési pénzek a „Budapesti Bazar” kiadóhivatalához küldendők (koronaherczy-utca 17. szám.)

Mutatvány számot küldünk szívesen.

(288) 1—2